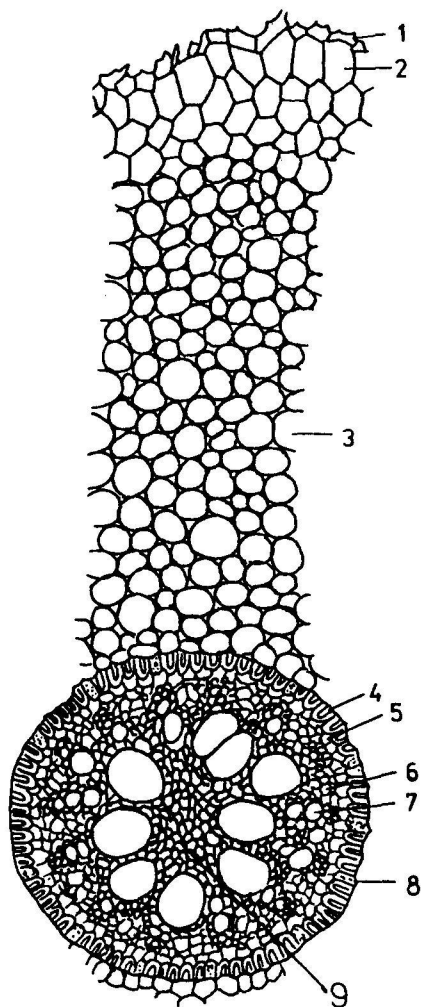

Фиг. 60. Първично устройство на корен на перуника (*Iris germanica* L.): 1 – ризодермис (епиблем); 2 – екзодермис; 3 – поглъщателен паренхим; 4 – ендодермис; 5 – перичикъл; 6 – флоем; 7 – ксилем; 8 – пропускаща клетка; 9 – сърцевина

телни вещества. Едни от тях носят листа в горната си част, като в образуването им е взело участие и стъблото (ряпа – *Raphanus sativus* L., морков – *Daucus carota* L.) – наричат се кореноплоди. При грудките, които са видоизменени корени без листа стъблото не взема участие в образуването им (жълтурче – *Ranunculus ficaria* L.). Добавъчните корени по долната страна на катерливото стъбло се наричат прикрепващи (бръшлян – *Hedera helix* L.). Подпорни са корените, развиващи се от долните къси междувъзлия на стъблото (царевица – *Zea mays* L.).

АНАТОМИЧНО УСТРОЙСТВО НА КОРЕНА

Първично устройство на корен на перуника (*Iris germanica* L.)

Наблюдават се глицерин-желатинови препарати с напречен пререз на корен на перуника в зоната на кореновите власинки. При малко увеличение ясно се разграничава кората от централния цилиндър, в средата на който се вижда сложно радиално снопче (фиг. 60). При голямо увеличение се разглеждат всички тъкани отвън навътре. Ако коренът е млад, на повърхността му се запазва епиблем (ризодермис) с коренови власинки. Под епибле-